

Paa den anden Side vilde Indførelsen af de foreslaaede Kommuneraad være for liberalt et Skridt til, at det tør tilraades. Befolkningen er endnu ikke vant til aktivt Selvstyre og vil næppe kunne afgive et saa stort Kontingent af Repræsentanter, som vilde udkræves til at udfylde Pladserne baade i Kolonialraadet og i Øens to Kommuneraad. Øens Inddeling i to selvstændige Kommuner vilde være meget upraktisk. Den bliver let vilkaarlig og fører ind paa Spørgsmaal, hvis rette Løsning synes overordentlig vanskelig, om ikke umulig, saaledes Fordelingen af Omkostningerne ved Fattigforsørgelsen, Hospitalsplejen o. s. v.

Og hvad den økonomiske Side angaar, vilde Staten faa vore sikreste og mest stabile Indtægter, medens Kommunerne maatte nøjes med de usikre og mere fluktuierende. Balancen paa Kommunebudgetterne skulde skaffes til Veje ved en Formue- og Indkomstskat, og Midlerne til Øernes videre økonomiske Udvikling ved Indtægterne fra det vestindiske Lotteri. Men den førstnævnte Indtægtskilde vilde neppe indbringe meget her paa St. Croix, og Lotteriets Afgifter lade sig for Øjeblikket slet ikke beregne, eftersom de afhænge af den fremtidige Afsætning af Lodsedlerne.

Disse forskellige Hovedbetragtninger er det, der have ført til Raadets Betænkning af 18. Marts d. A. og dets Andragende af 27. s. M., og Raadet skal nu i Hovedtrækkene angive den Basis for den fremtidige Ordning af Øernes politiske og økonomiske Forhold til Moderlandet, som det vil anse det for ønskeligt at bygge videre paa.

Den nugældende Koloniallov af 27. November 1863 ønskes bibeholdt i det væsentlige uforandret. Naar Valgretten udvides noget, og der gives Raadet en større Indflydelse paa de kommunale Anliggender gennem en udvidet Deltagelse i og Kontrol med disse, vil det formentlig ikke for Tiden være heldigt at gøre videregaaende Skridt. I førstnævnte Henseende skal man anbefale, at Census nedsættes fra 2,500 Fr. til 1,500 Fr., for saa vidt angaar den almindelige Indkomst, og fra 375 Fr. til 300 Fr., for saa vidt angaar Lejeindtægten af faste Ejendomme.

Til at forøge Raadets Indflydelse paa de kommunale Anliggender vilde det være ønskeligt, at der blev dannet et staaende Udvalg, der kunde kontrollere og deltage i disse Anliggendes Styrelse paa en lignende Maade, som fremsat i det i 1872 for Raadet forelagte Koloniallovforslag.

Lavere Valgbetingelser end ovenfor anført tør Kolonialraadet ikke gaa med til foreløbig, førend Erfaringen har vist, hvorledes denne Udvidelse af Valgretten vil forandre Raadets Sammensætning, og Raadet skal indtrængende anmode det høje Ministerium om i alt Fald først at prøve Virkningerne af dette Skridt i Forbindelse med Oprettelsen af et staaende Udvalg, førend en yderligere Nedsættelse af Valgrets-betingelserne muligen foretages.

Som et Par Punkter, der staa i Forbindelse med disse Spørgsmaal, skal man anføre, at der formentlig bør indføres en Bestemmelse om, at Personer under militær Kommando paa Grund af deres Afhængighedsforhold og under Hensyn til det forholdsvise store Procentantal, disse Vælgere vilde udgøre af det samlede Vælgerantal, ikke kunne være hverken stemme- eller valgberettigede, og at det vilde være i høj Grad anbefalelsesværdigt, om Valgmaaden blev forandret derhen, at Afstemningen i Fremtiden blev hemmelig, saaledes som Tilfældet er i Moderlandet. Raadet tillader sig endvidere at anbefale, at der indføres en Bestemmelse i Kolonialloven om, at dets Medlemmer ikke uden Raadets eget Samtykke kunne drages til Ansvar for deres Ytringer i samme, en Bestemmelse, der gælder for de fleste parlamentariske Forsamlinger. Skulde disse forskellige Forandringer i Kolonialloven blive til Virkelighed, skal Raadet henstille, at Kolonialloven af 1863 for Oversigtens Skyld optrykkes som „Koloniallov for de dansk-vestindiske Øer“, saaledes som denne er ændret ved de Forandringer, der i Tidens Løb ere foretagne i samme.

For nu at faa et betryggende økonomisk Grundlag for hele den fremtidige Ordning af Øernes Forhold til Moderlandet skal Raadet først og fremmest henholde sig til dets i Andragendet af 27. Marts d. A. fremsatte Tanke, at Moderlandet overtager en Del af Øens Udgifter, nemlig Udgifterne til Guvernørens Lønning og til Militæret (Gendarmeriet) og den i Betænkningen af 18. s. M. gjorte Henstilling om at eftergives Resten af det Øen i sin Tid af Statskassen ydede Laan paa 600,000 Kr. med senere paaløbne Renter. Efter at Raadet underhaanden er blevet bekendt med det af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan indtagne Standpunkt, skal man imidlertid henstille, at Staten ogsaa for St. Croix's Vedkommende overtager de samme